

Ces absences, apparentes ou réelles, se reproduisent — dans le cas des éléments relativement légers — périodiquement et se trouvent localisées dans les extrémités des périodes occupées généralement par des éléments à pontentiel d'ionisation élevé.

L'absence presque totale des éléments lourds paraît beaucoup plus difficile à interpréter pour le moment.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ. — Αίτια τῆς θολώσεως τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ ἡ ὁρατότητος ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ν. Δειβαθνοῦ. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Αἰγινήτου.

Τὰ αἷτια τῆς θολώσεως τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐξαρτώμενα ἐκ τῶν ἐκάστοτε μετεωρολογικῶν συνθηκῶν, αἵτινες ποικίλλουν ἀπὸ περιοχῆς εἰς περιοχὴν, εἶναι ζήτημα τοπικῆς ἐρεύνης σκοπευούσης τὸν καθορισμὸν τῶν μεταβολῶν καὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς ὁρατότητος ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιδράσεως τῶν διαφόρων μετεωρολογικῶν στοιχείων ἐπ' αὐτῆς.

Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὁρατότητος λαμβάνομεν ὑπ' ὄψει τὴν μεγίστην ἀπόστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ κανονικὰ ἀντικείμενα εἶναι ὁρατὰ εἰς τινα παρατηρητὴν ὑπὸ κανονικᾶς συνθήκας φωτισμοῦ. Τὰ ἐκλεγέντα κανονικὰ ἀντικείμενα διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὁρατότητος ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, εὐρίσκονται κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Συνοδρίων τοῦ Λονδίνου καὶ Βιέννης ὀρισθεῖσας ἀποστάσεις ὃ δὲ βαθμὸς ὁρατότητος καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὴν διεθνή κλίμακα (0-9).

Πορεία τῆς ὁρατότητος ἐν Ἀθήναις.

Οἱ βαθμοὶ ὁρατότητος 1,2 καὶ 3 εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν σπάνιοι. Ὁ βαθμὸς ὁρατότητος 4 παρουσιάζει τὴν μεγίστην αὐτοῦ συχνότητα τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον (2-3%)· θεωρεῖται δὲ ὡς ἐκ τούτου ἐπίσης ἐκ τῶν σπανίων.

Ὁ βαθμὸς ὁρατότητος 5 παρουσιάζει ἐν μέγιστον κατὰ Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον (15%) τὴν 8^ω πρὸς θάλασσαν καὶ ἐν ἐλάχιστον κατὰ Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον (3%) τὴν 14^ω. Τοὺς λοιποὺς μῆνας ἡ ὁρατότης τὴν 14^ω ἔχει συχνότητα κυμαινόμενην μεταξὺ 1 καὶ 4%.

Γενικῶς ἡ μέση συχνότης τῶν βαθμῶν 1-5 εἶναι μεγαλειτέρα τὴν πρωῶν (8^ω) ἢ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας (14^ω)· ἤτοι: ἡ ὁρατότης πρὸς θάλασσαν κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας εἶναι μεγαλειτέρα τῆς τῶν πρωϊνῶν.

Ἡ συχνότης τοῦ βαθμοῦ 6 παρουσιάζει τὴν μὲν πρωῶν τὸ μέγιστον κατὰ

Μάϊον (48%) και τὸ ἐλάχιστον κατὰ Δεκέμβριον (21%) τὰς δὲ μεσημβρινὰς ὥρας τὸ μέγιστον κατὰ Νοέμβριον (32%) και τὸ ἐλάχιστον κατὰ Μάϊον (15%). Ὁ βαθμὸς οὗτος παρουσιάζει μεγαλειτέραν συχνότητα κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἢ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας και ἡ διαφορὰ αὕτη γίνεται μεγίστη κατὰ Μάϊον (33%). Ὁ Δεκέμβριος μόνον παρουσιάζει ὑπεροχὴν τινα τῆς τιμῆς συχνότητος δρατότητος βαθμοῦ 6 κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας.

Οἱ βαθμοὶ δρατότητος 6 και 7 εἶναι οἱ ἐπικρατοῦντες τοῦ ἔτους· και ἐνῶ ὁ βαθμὸς 6 ὑστερεῖ τοῦ βαθμοῦ 7 τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, τὴν πρωϊαν παρατηρεῖται ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα διασταύρωσις τῶν τιμῶν, ἐξαιρέσει τῶν τιμῶν Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου.

Ἡ συχνότης τοῦ βαθμοῦ δρατότητος 7 παρουσιάζει τὴν μεγίστην αὐτῆς τιμὴν τὴν πρωϊαν κατὰ Δεκέμβριον (63%) τὰς δὲ μεσημβρινὰς ὥρας κατὰ Μάϊον (68%). Τὸ ἐλάχιστον τῆς συχνότητος αὐτοῦ πίπτει τὴν πρωϊαν μὲν κατ' Ἀπρίλιον (28%) τὰς δὲ μεσημβρινὰς κατὰ Σεπτέμβριον (46%). Ἡ ὑπεροχὴ δρατότητος τῶν μεσημβρινῶν ὥρῶν ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν τοῦ βαθμοῦ 7 εἶναι μεγίστη τὸν Ἀπρίλιον (39%) ἐλαττοῦται δὲ ἀπ' αὐτοῦ κανονικῶς ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα.

Ἡ συχνότης τοῦ βαθμοῦ δρατότητος 8 πρὸς θάλασσαν εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ βαθμοῦ 5 καθ' ὅλον τὸ ἔτος τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, κατὰ δὲ τὰς πρωϊνὰς ἀπὸ Μαΐου μέχρις Ἰανουαρίου. Ἡ μεγίστη συχνότης τοῦ βαθμοῦ 8 παρουσιάζεται τὴν μὲν πρωϊαν (8^ω) κατὰ Νοέμβριον (15%), ἡ δὲ ἐλαχίστη κατὰ Ἰανουάριον και Ὀκτώβριον (5%). Κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας (14^ω) ἡ μὲν μεγίστη συχνότης παρουσιάζεται τὸν Δεκέμβριον (20%) ἡ δὲ ἐλαχίστη κατὰ Φεβρουάριον (6%). Ἐν γένει δὲ ἐμφανίζει ἡ συχνότης τοῦ βαθμοῦ 8 ὑπεροχὴν τὰς μεσημβρινὰς ὥρας.

Τέλος ὁ βαθμὸς δρατότητος 9 εἶναι ἐκ τῶν σπανίως ἐμφανιζομένων τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἀπὸ τῆς ἀνοιξεως μέχρι τοῦ φθινοπώρου.

Ὁ βαθμὸς δρατότητος πρὸς ξηρὰν παρουσιάζει τὴν αὐτὴν περίπου συχνότητα ἦν και πρὸς θάλασσαν.

Ἐκ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς συχνότητος δρατότητος τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν προκύπτει ὅτι: τὸν χειμῶνα ὁ βαθμὸς δρατότητος λαμβάνει τὰς μεσημβρινὰς ὥρας πρὸς ξηρὰν τὴν μεγίστην αὐτοῦ συχνότητα, οἱ δὲ βαθμοὶ 8 και 9 τὴν ἐλαχίστην αὐτῶν τιμῶν.

Τὴν ἀνοιξιν ὁ βαθμὸς 7 παρουσιάζει τὴν μεγίστην αὐτοῦ τιμὴν τῆς 14^ω πρὸς θάλασσαν και τὴν ἐλαχίστην τῆς 8^ω πρὸς ξηρὰν και θάλασσαν. Ὁ βαθμὸς 8 παρουσιάζει τὴν ἐλαχίστην τιμὴν αὐτοῦ τῆς 14^ω πρὸς ξηρὰν. Τὸ θέρος ὁ βαθμὸς 7 παρουσιάζει τὸ μέγιστον τῆς τιμῆς τῆς 14^ω πρὸς ξηρὰν, ὁ δὲ βαθμὸς 8 τὴν μεγίστην αὐτοῦ τιμὴν κατὰ τε τὴν 8^ω και 14^ω πρὸς θάλασσαν. Τὸ φθινόπωρον ὁ βαθμὸς 7

ἐμφανίζει τὴν μεγίστην αὐτοῦ τιμὴν τῆς 8^ο πρὸς θάλασσαν καὶ τὴν μεγίστην τιμὴν τῆς 8^ο καὶ 14^ο πρὸς ξηράν, ὁ δὲ βαθμὸς 9 τὴν μεγίστην συχνότητα τῆς 8^ο καὶ 14^ο πρὸς θάλασσαν.

Γενικῶς τὸ θέρος δέον νὰ θεωρῆται διὰ τὰς Ἀθήνας ἡ περίοδος τῆς καλλίστης ὁρατότητος πρὸς θάλασσαν, τὸ δὲ φθινόπωρον ὡς περίοδος τῆς καλλίστης ὁρατότητος πρὸς ξηράν.

Ἐπιδράσεις διαφόρων στοιχείων ἐπὶ τῆς ὁρατότητος.

Ὀμίχλη καὶ ὁρατότης. — Ἡ περίπτωσις ἐμφάνισεως ὀμίχλης ἐπὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων, παρουσιάζει τὴν μεγαλειτέραν συχνότητα ἐπειδὴ ὅμως συνήθως αὕτη εἶναι λίαν χαμηλὴ, καλύπτουσα μόνον τὰς οἰκίας, δὲν ἐπιδρᾷ αὕτη ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ὁρατότητος ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου. Τοῦναντίον ἐμφάνισις ὑψηλῆς ὀμίχλης καλυπτούσης καὶ τὸν λόφον τοῦ Ἀστεροσκοπείου ἐπιδρᾷ ἐπ' αὐτῆς, πολὺ σπανίως ὅμως σημειοῦται. Ἡ ἐμφάνισις ὀμίχλης εἰς τὰ πέριξ τῆς πόλεως ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν συχνότητα τῶν βαθμῶν ὁρατότητος 5 καὶ 6 καθ' ὅσον τὰ κανονικὰ ἀντικείμενα τοῦ βαθμοῦ 7 καθίστανται ἀόρατα, ἐν μέρει δὲ καὶ τὰ τοῦ βαθμοῦ 6.

Ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρις Ἰανουαρίου ἡ συχνότης τῶν ἡμερῶν ὀμίχλης πέριξ τῆς πόλεως, μάλιστα δὲ κατὰ Δεκέμβριον, παρουσιάζεται μικροτέρα τῆς συχνότητος τῶν βαθμῶν ὁρατότητος 5 καὶ 6, καθ' ὅσον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἡ ὀμίχλη τῆς πόλεως Ἀθηναίων ἐξικνουμένη εἰς ἀρκετὸν ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἐμποδίζει τὴν θέαν τῶν πέριξ καὶ ἐπομένως ἐλαττώνει τὴν συχνότητα τῆς ὀμίχλης πέριξ τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ἐμφάνισεως ὀμίχλης πρὸς θάλασσαν τὰ κανονικὰ ἀντικείμενα βαθμοῦ ὁρατότητος 7 καὶ 8 καθίστανται ἀφανῆ· μέγα δὲ μέρος τῆς συχνότητος ὁρατότητος βαθμοῦ 6 καλύπτεται ὑπὸ τῆς συχνότητος ἡμερῶν ὀμίχλης πρὸς θάλασσαν. Ἐπίσης ἡ ἐμφάνισις ἀχλύος ἰσχυρᾶς πρὸς θάλασσαν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ὁρατότητος, τῶν κανονικῶν ἀντικειμένων βαθμοῦ ὁρατότητος 7 καὶ ἄνω ἐξαφανιζομένων. Ἰδίως δὲ τοῦτο συμβαίνει κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὸ σύνολον τῆς συχνότητος ἀχλύος καὶ ὀμίχλης παρουσιάζει πορείαν ἐντελῶς ἀνάλογον πρὸς τὴν συχνότητα ὁρατότητος τοῦ βαθμοῦ 6 πλὴν μικρῶν ἀνωμαλιῶν προερχομένων ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ συχνότης τοῦ βαθμοῦ ὁρατότητος 6 κατὰ τὴν ψυχρὰν ἐποχὴν ὑφίσταται ἐλάττωσιν τινα λόγῳ τῆς συγχρόνου ἐμφάνισεως ὀμίχλης πέριξ καὶ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τοῦ κονορτοῦ.

Κονιορτὸς καὶ ὁρατότης. — Ἡ ἐπίδρασις τοῦ κονιορτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πυκνότητος καὶ τῶν ἐκτάσεων, ἃς κατέχει οὗτος. Ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου συχνότης ἐμφάνισεως κονιορτοῦ ἢ καπνοῦ πρὸς θάλασσαν εἶναι σχετικῶς μεγάλη ἐξ αἰτίας ἰδίως τῶν ἐργοστασιῶν τοῦ Πειραιῶς, τὰ ὅποια συνεχῶς διὰ τῶν καπνοδόχων

αυτῶν ἐκπέμπουν νέφη καπνοῦ, σχηματιζόμενα ὑπὲρ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς καὶ γενικῶς πρὸς θάλασσαν, συνήθως δὲ μὴ παραβλάπτοντα τὴν ὁρατότητα. Ἡ μεγάλη συχνότης κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις κωνιοροῦ ἀπὸ Μαΐου μέχρι Σεπτεμβρίου, ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ὁρατότητος, ἂν καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην πνέουσι καὶ οἱ περιοδικοὶ ἄνεμοι ἐτησίου, οἵτινες εὐοδοῦσι τὴν καλὴν ὁρατότητα.

Τὰ νέφη καὶ ἡ ὁρατότης. — Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὁρατότητος θεωροῦμεν τὰ ἀντικείμενα ὡς ὁρατὰ ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας φωτισμοῦ. Εἶναι ὅμως φανερὸν ὅτι αἱ συνθήκαι αὗται εἶναι διάφοροι ὑπὸ αἴθριον ἢ ὑπὸ νεφοσκεπῆ οὐρανὸν καὶ ἐπὶ πλεόν ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ εἶδους τῶν καλυπτόντων τὸν οὐρανὸν νεφῶν ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ Ἥλιου. Παρατηρήσαμεν δὲ ὅτι ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶναι νεφοσκεπῆς καὶ ἐπικρατοῦσι τὰ μέσα καὶ κατώτερα νέφη, τοῦ εἶδους Cu Ni, St Cu, Ni, παρουσιάζεται κατὰ κανόνα ἐλάττωσις τῆς ὁρατότητος ἀπὸ τῆς προηγουμένης τῆς ἐμφανίσεώς των, ἡ ἐλάττωσις δὲ αὕτη εἶναι μικροτέρα κατὰ τὴν ἐπικράτησιν ἀνωτέρων νεφῶν τοῦ εἶδους Al Cu, καὶ Al St. Τοῦναντίον ἡ ἐπικράτησις τῶν ἀνωτέρων νεφῶν τοῦ εἶδους Ci καὶ Ci St παρουσιάζει αὐξήσιν τινὰ τῆς ὁρατότητος ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεώς των.

Ἐπίσης καθ' ὡς ἡμέρας ὁ οὐρανὸς εἶναι αἴθριος τὴν πρωΐαν μεταβαλλόμενος εἰς νεφοσκεπῆ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, παρατηρεῖται ὅτι ἡ ὁρατότης μὲ οὐρανὸν νεφοσκεπῆ ἐκ κατωτέρων νεφῶν ὑφίσταται ἐλάττωσιν τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, τοῦναντίον δὲ μὲ ἀνώτερα νέφη παρατηρεῖται αἰσθητὴ αὐξήσις τῆς ὁρατότητος. Ὅταν δὲ ὁ οὐρανὸς εἶναι νεφοσκεπῆς τὴν πρωΐαν, μεταβαλλόμενος εἰς αἴθριον τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἂν μὲν τὰ νέφη ἦσαν ἐκ τῶν ἀνωτέρων παρατηρεῖται αὐξήσις τῆς ὁρατότητος τὰς μεσημβρινὰς ὥρας. Τὸ τοιοῦτον πιθανὸν νὰ ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν διαφορὰν ὕψους τοῦ Ἥλιου μεταξὺ πρωΐας καὶ μεσημβρινῶν ὥρῶν.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν Cu θεωρουμένη ὡς ἔνδειξις τῆς υπάρξεως ἀνοδικῶν ρευμάτων, κατὰ τὴν θερμὴν ἰδίως περίοδον, συνοδεύεται μὲ καλλιτέρευσιν τῆς ὁρατότητος¹.

Τέλος ἐν Ἀθήναις συνήθως μετὰ βροχὴν παρατηρεῖται αἰσθητὴ αὐξήσις τῆς ὁρατότητος.

Ἄνεμος καὶ ὁρατότης. — Οἱ νότιοι ἄνεμοι παρουσιάζουσι τὴν μεγίστην συχνότητα αὐτῶν μετὰ τῆς κακῆς ὁρατότητος, τοῦναντίον δὲ τὴν ἐλαχίστην συχνότητα μετὰ κακῆς ὁρατότητος² ἐμφανίζουσιν οἱ δυτικοὶ ἄνεμοι. Οἱ βόρειοι ἄνεμοι ἐξαιρετικῶς εὐοδοῦσι τὴν συχνότητα καλῆς ὁρατότητος καὶ μάλιστα τὴν τῶν βαθμῶν 6 καὶ 7. Τὰς μεσημβρινὰς ὥρας (14^ω) τὸ μέγιστον τῆς συχνότητος τῶν ἀνέμων ἐμπα-

¹ Pick W. H. — The Ground day visibility at Granwell. M. O. Pr. Not. Vol. 3 No. 40 p. 220 London 1925.

² Dines L. H. G. and Mulholland P. I. — Wind Direction and Visibility at Cahirciveen. M. O. Pr. Not. Vol. 3. No 36. p. 164. London 1924.

νίζεται κατά Μάϊον (32%) συμπύπτει δὲ μετὰ μεγίστου τῆς συχνότητος τῆς δρατότητος τῶν βαθμῶν 6 καὶ 7 ὅταν πνέουν νότιοι ἄνεμοι (58%).

Τὴν ἐπίδρασιν τῶν νοτίων ἀνέμων ἐπὶ τῆς δρατότητος 14^ω δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν κατ' Αὐγούστον, ὅτε ἡ συχνότης τῶν νοτίων ἀνέμων εἶναι περίπου ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τῶν βορείων. Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὑπερτερεῖ πάλιν ἡ συχνότης δρατότητος ἀνωτέρων βαθμῶν μὲ βορείους ἀνέμους.

Ὅθεν οἱ βόρειοι ἄνεμοι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς νοτίους, εὐοδοῦσι τὴν συχνότητα καλῆς δρατότητος.

Ἡ συχνότης ἐπὶ τοῖς % πολὺ καλῆς δρατότητος, τὴν πρῶταν τῶν βαθμῶν 8 καὶ 9 ἐμφανίζει ἐξαιρετικὴν ὑπεροχὴν ὅταν πνέουν δυτικοὶ ἄνεμοι, οὕσα διπλασία περίπου τῆς συχνότητος δρατότητος ὅταν πνέουν ἄνεμοι νότιοι. Μετὰ τοὺς δυτικούς ἀνέμους ἐπίσης ἡ περίοδος πολὺ καλῆς δρατότητος συμπύπτει μὲ τοὺς βορείους ἀνέμους. Ἡ συχνότης δρατότητος τῶν βαθμῶν 8 καὶ 9 τὴν 14^ω παρουσιάζεται μεγαλειτέρα ὅταν πνέουν ἄνεμοι νότιοι· τοῦτο δὲ ἐξηγεῖται λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μεγάλης συχνότητος τῶν νοτίων ἀνέμων κατὰ τὴν 14^ω, ἥτις εἶναι τετραπλασία τῆς συχνότητος τῶν δυτικῶν ἀνέμων.

Ἐν σχέσει τέλος πρὸς τὴν ταχύτητα τοῦ ἀνέμου, ἐξεταζομένη ἡ δρατότης παρουσιάζει τὴν μεγαλειέραν συχνότητα καλῆς καὶ πολὺ καλῆς δρατότητος, ὅταν πνέουν ἄνεμοι ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι, τὴν δὲ μεγαλειέραν συχνότητα κακῆς δρατότητος, ὅταν πνέουν ἄνεμοι λίαν ἰσχυροὶ ἢ ἐπικρατῆ νηγεμῖα.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ. — Περὶ τῶν μὴ ἀναγῶγων ἀλγεβροειδῶν, ὑπὸ τοῦ κ. **Θ. Βαροπούλου**. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μαλιτέζου.

1. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μία συνάρτησις $u(x)$ ὀριζομένη ὑπὸ μιᾶς ἐξισώσεως τῆς μορφῆς

$$f(x, u) \equiv u^n + f_1(x)u^{n-1} + f_2(x)u_{n-2} + \dots + f_n(x) = 0$$

δέχεται ἐξαιρετικὰς τιμὰς πεπερασμένας τὸ πολὺ $2n-1$ ἢ $n+l$ λ ὄντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γραμμικῶν σχέσεων αἵτινες συνδέουν τὰς συναρτήσεις $f_i(x)$.

Οὐδεμίαν ὑπόθεσιν κάμνομεν περὶ τῆς ἐξισώσεως

$$f(x, u) = 0$$

ἥτις δύνανται νὰ εἶναι ἀνάγωγος ἢ μὴ ὡς πρὸς u .

Καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ πολυώνυμον $f(x, u)$ σχίζεται εἰς γινόμενον m πολυωνύ-